

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popli nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Magnifice amăgiri.

„Maiestatea Voastră ocupându-vă cu multă stăruință și cu adunarea și prelucrarea cântecelor populare românești, ne dați prin aceasta în mână o cheie prețioasă la înțelegerea vieții spirituale a numeroasei populațiuni de naționalitate română din patria noastră Ungaria”.

Rectorul Herczegh.

În aceste zile, când așa de grozav simțim greutatea situației nesuportabile, ce ne-a creat guvernul „liberal” al Ungariei; — acum când temnițele statului nu dețin decât martiri ai poporului nostru și când tribunalele nu se ocupă decât de a alege nouă victime pentru locurile ce ar deveni vacante; acum când gendarmii și spionii guvernului încalcă domiciliile pacienților noștri preoți, făcând perchișii, confiscând cărți și aruncând cu perfidie mrețele lor, ca să umple țeara și lumea de „revoluțiuni valahe”, „irredentism”, „daco-românism” și alte scornituri păcătoase, menite a ne compromite loialitatea către tron și patrie, pe care străbunii noștri cu sângele lor au sigilat-o în decursul veacurilor pline de ispitiri; — acum tocmai, când legați de mâini și de picioare prin cele mai volnice și mai brutale măsuri ale puterii de stat, ni-se înădușe ori-ce manifestări, ori-cât de legală, și când în apropiatul viitor ni-se pune în prospect și înlănțuirea presei noastre, și aservirea preoției noastre; — acum tocmai în momentele cele mai grele ce ne apasă sufletul și ne string inima de durere, — ni-s-a dat să vedem stranii jocuri politice, ce se fac peste capetele noastre, pare-că anume, ca să ne ducă la desperare.

Vedem semne, cari servind scopurile unei politici, așa zis: „înalte”, caută să pună prin contrast în și mai negre colori situația noastră.

Aci trebuie să admirăm istețimea politică a guvernanților noștri, — dar' de altă parte trebuie să demascăm și perfidia apucăturilor lor, pentru-ca nime să nu se lase sedus de specioasele aparențe, în care ei își știu învîl păcătoasele scopuri.

Ne vom ocupa acum numai de una din inscenările ce s'au făcut, în detrimentul nostru, lăsând pe cealaltă în mâna celor-ce le compete în prima linie.

Am publicat deja actele privitoare la diploma de doctorat onorific al M. Sale, Regina României.

Cetitorii noștri sînt în plină cunoștință de cauză și ne vor da drept susținend, că guvernul unguresc, a cărui expositură este dl Herczegh, rectorul universității, urmărește și cu acest prilej scopuri politice.

Precum sub formele convenționale dar' strălucite ale decorațiilor, ce Suveranul împart la anumite ocazii, guvernul a vîrit cu multă perfidie un scop politic, exoperând decorație pe seama lui *Jeszenszky*, faimosul *Jeszenszky*. Intocmai așa și acum sub aparența strălucită a literelor și artelor, sub straiul de purpură și aur a poeziei, guvernul unguresc a vîrit urta sa politică.

Pentru-că se nu mai fie îndoială; ideea diplomei din chestiune provine nu dela dl Herczegh, ci dela dl Wlassics, ministrul cultelor. Ziarul maghiar *Hazánk* a spus-o la timpul seu, că senatul universitar nici idee nu avea de așa ceva, când Wlassics a dat în vileag știrea, că universitatea din Budapesta a declarat doctor de onoare pe M. Sa *Elisabeta*, Regina României și a poeziei române.

Lucru evident că nimbul strălucirii, ce Carmen Sylva 'și-l-a țesut din razele propriului seu geniu, admirat de toată lumea, nu câștigă nimic prin diploma doctoratului de onoare a „celei dintău instituțiuni de cultură din Ungaria”. Marea gloriei Sale nu avea lipsă de acest picur „onorific”.

Dacă M. Sa primește această diplomă, apoi „onoarea” revine numai acelor, cari dau diploma, și lor întru adevăr că li-se face onoare, nu numai în înțelesul zisei latinești „*honorantis est honor*”, ci prin firea lucrului.

Tocmai de aceea însă ei ar fi trebuit, credem, să se abțină de a amesteca și tendențe politice în această gingașă afacere. Ear' dacă dl Herczegh Mihály, nici aici nu 'și-a renegat caracterul seu de politician maghiar — când trebuia să rămână curat în rolul bărbatului de știință — trebuia măcar să nu se dedee la roluri false.

Întăiu și întăiu dl Herczegh vine și ni-se adresează nouă în limba română, voină să facă impresiunea, că dinsul iubeste și respectază limba poporului românesc, limba aceluia popor, care a creat acel nesecat izvor de poezie, din care Suverana poetă, Carmen Sylva, a redat unele părți în limbile europene, spre admirarea tuturor.

Cum rămâne însă, magnifice domnule rector, că la universitatea din Pesta

și din Cluj totuși nu admiteți, ca limba și literatura română să fie predată românește, cum firea lucrului, pedagogia și scopul acelei catedre o pretinde? Cum?

De ce impuneți acestei limbi, la catedra universităților d-voastre, lanțurile așa de grele și urgite ale unei alte limbi, străine nu numai de genul ei, ci de genul tuturor limbilor indo-germane, europene? De ce opriți cultivarea acestei limbi în școale, de ce o scoateți din viața publică, din toate oficiile, până și dela comună, și de ce prigoniti și confiscați toate produsele în care poporul nostru își exprimă, prin această limbă, nobila fiică a Romei, dorurile și durerile sale, de sistemul nostru politic cauzate?...

În alocuțiunea sa dl rector se face a arăta mare interes pentru „*viețea spirituală*” a poporului nostru. Căutând a motiva oferirea acestei diplome, dl rector zice:

„Dar' este, Augustă Doamnă, în cercul de activitate literar al Vostru un teren, care stă într-o înrudire strînsă cu activitatea științifică și care pentru noi Maghiarii are o deosebită însemnătate. Căci Maiestatea Voastră, ocupînd-Vă cu multă stăruință și cu adunarea și prelucrarea cântecelor populare românești, ne dați prin această în mână o cheie prețioasă la înțelegerea vieții spirituale a numeroasei populațiuni de naționalitate română din patria noastră Ungaria”.

În acest pasaj dl Herczegh dă însuși un atestat reu culturale și științei maghiare. Pentru-că de o mie de ani, de când împreună locuim cu Ungurii, recunoaște, că ei n'au studiat poezia populară română, și n'au înțeles viața spirituală a poporului românesc.

Acum însă vrea să o cunoască. Așa caută să ne facă a crede. Noi însă nu o credem, pentru-că până-când guvernul maghiar dă catedrele literaturii române pe mîna unor renegați patentati, cum e Moldovan Gergely și Alexics Gyuri, până atunci sîntem siguri, că cu totul altele sînt scopurile lui adevărate față cu limba și literatura română, decât acelea, pe cari caută să le pozeze.

Mai e ceva de observat la acest pasaj. Dl Herczegh a publicat și în ungurește „*alocuțiunea*” sa și credem, că acela e textul original. Ei bine, acolo el nu ne zice „*poporațiune*” (!) de naționalitate română, ci „*poporațiune cu buze românești*”; și nu populațiune „din pa-

tria noastră Ungaria”, ci „din patria noastră maghiară”.)

Va să zică la București dl Herczegh vorbește de „*naționalitatea română din Ungaria*”, ear' în Budapesta de „*poporațiune cu buze românești din Maghiaria*”.

În București dl Herczegh e cât de cât filo-român, care în ciuda concepțiunii guvernului maghiar recunoaște existența naționalității noastre, cunoaște numai o Ungarie poliglotă și polietnică, ba poartă și un deosebit interes pentru „*viețea spirituală*” a poporului nostru.

Aici acasă însă nu știe decît de o patrie maghiară, în care sînt și oameni cu buze străine, dar' după legea „despre egală îndreptățire a naționalităților”, acești indivizi n'au voie a se „*organiza și a confera pe basă națională*”, n'au prin urmare drept a se desvolta în limba și în cultura lor națională.

Intocmai ca Jeszenszky! La București, după o anumită condică e „*cavalerul „Coroanei României”*” cl. II. La Budapesta, și în toată țeara e — Jeszenszky!

Ei bine, acestea sînt amăgiri! În forme specioase și magnifice, dar' amăgiri. Amăgiri pe atât de condamnabile și abominabile, pe cât de cutezătoare.

Sibiu, 9 Martie n.

Absolutism. Unele ziare maghiare află plăcere de a prezenta pe noul prim-ministru austriac, contele Thun, ca pe unul care va introduce în Austria absolutismul. — Ca-și-cînd în Ungaria nu am fi deja în plin absolutism.

Confiscarea foilor slovace. Am dat știre după „*M—g*” despre confiscarea a două foi slovace din *T.-Sz. Martin*. Dar' exprimam de atunci oare-care îndoială față de exactitatea ei, fiindcă în nici un alt ziar maghiar n'am găsit-o confirmată.

Acum știrea se confirmă, chiar din surse slovace. E fapt, că autoritățile ungarești au confiscat două foi slovace, cari nu sînt socialiste, ci naționale. E fapt deci, că guvernul aplică ordinațiunile date pe seama socialistilor — la naționalități.

Revoltele socialiste i-au servit numai de un prilej, de mult așteptat, pentru-ca

*) În original: „*Ez által értékes kulcsot ad kezünkbe a mi magyar hazánk jelentős száma román nyelvű lakosságának szellemi világhoz is*”.

După „*Egyetértés*”. Red.

să poată introduce none măsuri absolutist contra presei naționalităților.

Ziarele confiscate sînt *Národný Hlasník*, care există de 28 de ani, și *Ludové Noviny*, fosele populare, care există de 2 ani. Redactorii foilor au și primit citații ca să se înfățișeze la judele de instrucție, pentru a le face acum și procesul de presă.

Astfel stăm în Ungaria cu cenzura care la 1848 „*s'a șters de veci*”. Drept aniversare potrivit guvernul „liberal” a desgroat din ruinele lor măsurile tirănești.

Jurământul deputaților. A apărut o broșură, în care se cere introducerea jurământului la deputați. E vorba, ca toți deputații se facă împreună jurământ, cum fac cruciți, promițînd că-și vor împlini datoriile.

Autorul broșurei e un deputat din Agria, Csomay Imre.

Ministru a latere ungar, în locul baronului Jozsika, va fi denumit în curînd baronul Dániel Erő, actualul ministru de comerț. Așa anunță un ziar litografiat.

Despre șeful cancelariei de cabinet a M. Sale, bar. *Bram*, încă se zice că se va retrage, și locul îl va ocupa baronul *Gautsch*, fostul prim-ministru austriac.

Dela Seghedin.

— Articolul ziarului *Deutsche Zeitung* dela Berlin. —

Revenim la articolul ziarului berlinez, anunțat de noi ieri.

„Temnița de stat are în Ungaria mare rol — așa începe corresponsentul: „*T. Silvanus*” — și dacă actualul sistem de guvernare nu se va schimba radical — ceea-ce de prezent nu e de nădejdit — va deveni un factor tot mai important în viața statului nostru liberal”.

Di „*T. Silvanus*” caută să dea Germanilor din imperiu o privire în ale noastre „*regești* ungurești preparandii de patrioți” în care a avut și dinsul sorocul să petreacă câteva zile, în urma unui duel, la care a fost provocat, din motive politice, de către un „*șș-pan*”, setos de sânge și — atotputernic om de încredere al guvernului din Budapesta.

Descrierea temniței și a regimului disciplinar de acolo, cam cunoscut deja la noi, nu-l mai reproducem. „De când temnița de stat — zice *T. Silvanus* — contează în prima linie pentru naționalități, s'a introdus peste tot o disciplină mai aspră”.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Baronul Delaborde.

— Roman —

de

Marcel Prevost.

(Urmare).

La balul subprefectural, în 6 Februarie — vezi, chiar și datul „*mi-l*” am însemnat — am făcut cunoștință cu căpitanul Langellery. Nu era artilerist, ci dela regimentul al 9-lea fusese chemat la școală de ștab. D-ta știu, că căpitanii călăresc și Langellery era și călăreț excelent.

Crezi d-ta în aceea, iubite abbé, că amorul adese-ori ne ajunge ca un fulger? Firește, d-ta răspunzi la asta, că astfel de întrebări nu te privesc de loc. D-ta însă ești în rătăcire. Eu și asupra mea însă-mi am simțit acest fulger. Când ne-am refutats acasă dela balul acela memorabil — la care de altcund numai odată am jucat cu Langellery — am chemat în odaia mea pe măicuța, am îmbrățișat-o pe după gramazi și i-am zis astfel:

— Măicuță dragă, eu trebuie să mă mărit după monsieur Langellery!

Buna mamă credea că am înnebunit.

— Monsieur de Langellery? Dar' cine-i ăla?

— D'apoi tu nici nu i-ai văzut? Pe căpitanul acela cu mustețe brune și cu ochi negri, care avea așa de frumoase sprâncene?

Nu știa despre el nimic. Nu observase mustața lui brunetă, nu sprincenele, nimic, nimic! Oh, raza de fulger chiar numai pe mine m'a nimerit.

— Apoi aia nu face nimic! Dar' vreau să mă mărit după el.

— Dar' copilă dragă, ce și gîndești? Doar' nici nu cunoaștem pe domnul acela. Nu știm nimic despre familia lui.

— Oh, eu știu totul. Sînt nobili străvechi din regiunile Orleans-ului. Tatăl-seu a murit, Henry nu are pe nime, decât pe mamă-sa bolnavicioasă și o soră măritată.

— Henry! Uite acolo, fi zice deja numai Henry. Și dela cine ai căpătat aceste frumoase informațiuni?

— Apoi dela toți, mamă! Fii numai liniștită, nu m'am compromis, și ici și colo am știricit câte ceva și dacă primiam răspuns mă prefăceam ca-și-cînd gândul „*mi-ar umbra deia*” în altă parte.

Mama a ris, dar' se vedea de pe ea că încă tot e neliniștită. Am ingenunhiat lângă fotelul ei și am îmbrățișat-o:

— Așa e, mamă, tu mă măriti după monsieur de Langellery?

— Noi să te mărităm cu el? Dacă domnul acela i-se potrivește... fie, Dumnezeu s'ajute.

— Dar' îți spun doară, că se potrivește!

— Ce te pricepi tu la treburi de astea! Nimic, atîta cît tocmai auziți la bal. Poate că crăișorul tău de căpitan nici nu are nimic afară de plătuța din sului.

Aceasta pentru mine era lucru indiferent. D-ta însă, iubite abbé, știu cum sînt pă-

rinții. Eu, ca să liniștesc pe mama, am bombănit astfel:

— Oh, mamă, gîndește-ți numai, că în apropiere de Orleans are castel.

— Are castel, — și noi avem castel în Piotou, acesta e renumit și din punct de vedere istoric, dar' dacă am voi să-l locuim, ar trebui să cheltuiam mai întăiu 300.000 franci cu repararea lui.

După tăcere scurtă a grăit apoi ceva mai lin:

— D'apoi — crezi doară că el te iubeste?

— Apoi sper, mamă.

— Ți-a vorbit doară ceva despre treaba asta?

— Nu, mamă, doar' numai odată am jucat cu el. El peste tot n'a zis cătră mine nici un cuvînt.

— D'apoi de unde știi atunci, că nu iubeste oare pe alta, că nu e oare mire?

Sărmanei măicuțe i-a părut rău îndată, că a făcut înaintea mea amintire despre o astfel de posibilitate. Închipuiește-ți numai, dragă părinte, în aceeași sfîntă clipă am leșinat. A durat cam cinci minute, în timp ce ei încercau cu oțet să-mă trezească, îmi frecau palmile etc. Așa de tare m'am rusinat, cănd „*mi-am deschis earăși ochii*”. M'am lăsat singură cu mama. Am îmbrățișat-o și am asigurat-o, că eară mă simt bine de tot. Despre dl Langellery nu am mai vorbit apoi nimic.

Am avut noaptea grozavă. Tot într'una vedeam înaintea me Langellery, cum săruta și îmbrățișa tot felul de fete tinere — dar' oh, nici una nu avea fisionomia mea.

A doua zi, mama, fără să-mi fi spus ceva, a cercetat pe nevasta colonelului Remy. A venit acasă în excelentă voce bună și m'a chemat la o parte.

— Am aflat căte de toate — „*mi-a zis*” dînsa, — dl Langellery nu e mire. Se zice, că e oficer de treabă, nu e tocmai bogat, dar' nici nu de tot sărac.

Am bătut în palme de bucurie.

— Slavă Domnului, bine că nu e bogat.

— Joi v'e veți întîlni la prînz la d-na colonelului Remy.

Și așa s'a și întîmplat. El a sosit cel din urmă, dar' încă la timp. Când a intrat în salon am luat la ochi pe părinții mei; păreau ceva cam desamăgiți; ei fără îndoială sperau, că vor vedea cel puțin pe prințul de Lauzun. Mă crezi oare, că totuși am fost pe deplin mulțumită?

— Cu atît mai bine — imi cugetam eu — dacă numai eu singură sînt încântată de el, cel puțin nu voiu ave pe nimenea de rival.

Atît de umilită am devenit față cu el, cu care ieri seara prostisem încă lumea în-treagă și flirteleam în dragă voce. Se pare-că Henry a observat această schimbare în firea mea și cred că aceasta l'a impresionat. Căci sînt, zău, și astfel de bărbai, cărora le plac dacă femeia joacă față de ei rolul mielului destinat spre jertfiră. Henry aparținea hotărît celei celor din urmă. Și în mine a aflat ceea-ce a dorit.

Treaba însă totuși nu a mers așa numai de sine. El nu voia să se învoare și a luptat mult cu sine însuși. Ea însă am observat că tot mai mult cedează și „*mi-a succed*” să „*mi-l leg cu o mulțime de fricele nespus*”

de fine. Nu peste mult nici nu mai puteam fi unul fără de altul, dar' încă tot nu ne-am mărturisit-o.

Și vechiul meu amic? Vechiul meu amic n'a observat nimica, n'a simțit nimica. A persecutat mai departe cu jalușia sa pe Desfeuilles, pe d'Erbelincourt, pe Rodrigues și pe ceilalți mititei, piticoși ficioși, cari totdeauna posau ca-și-cum ar conversa cu mine despre lucruri foarte confidențiale.

Henry și eu, când se întempla să fim în societate, ne purtam și după aceea în cel mai in excepționabil mod. Numai cei cari ne luau bine la ochi puteau observa că ambii eram ceva cam neliniștiți și nervoși, dacă unul dintre noi era departe, și numai atunci reveniam în starea normală, când soțul apărea pe orizont. Dacă Desfeuilles, d'Erbelincourt Rodrigues și soții lor ar fi avut cît de puțină astuțime, curînd ar fi putut observa cum din ce în ce deviu tot mai indiferent și distrasă față cu complexanțele lor. Imi era ciudă când auziam de pe buzele lor astfel de cuvinte, pe cari numai de pe anumite buze iubite doriām să auz. Numai bîtrănul meu amic a câștigat prin această crîșă, care se sîvîrșise în internul meu. Acum fi dam avante față cu Desfeuilles și soții acestuia, fiindcă el nu lua dela mine nimic din ceea-ce destinam lui Henry. Simțeam cum mă împresorau un amor sincer, delicat, când el se dea în apropierea mea și în această epocă a vieții mele în adevăr eram cuprîntă de dor. Crede-mă, că nu odată eram în stare să-l așez pe a-i spune totul. Dar' sînt încă în mîna mea. (ma).

„Momentan — spune T. Silvanus — temnița mea deține cinci prizonieri, doi pentru delict de duel, și trei „criminali“ politici.

Puțin înainte de a intra eu, a fost eșit de aici, deținut pentru duel același procuror de stat, care m'a adus pe mine aici și care înainte de trei luni a rostit contra mea o vorbire așa de strasică.

Cu adevărat de compătimit sînt cei trei Români de lângă mine. Unul e condamnat la 6 luni, altul la 9 luni, al treilea la 18 luni și la amende de câte 50—200 fl., toți pentru „agitare contra unei naționalități“. Crima ambilor învătători constă într'aceea, că au instruit tinerimea în cântări naționale, printre cari una, care preamărește ca martir pe cunoscutul Lucaciuc.

Al treilea, un popă românesc, a pătăruit contra ideii de stat maghiar prin aceea, că a colectat bani pentru școala sa confesională, și a provocat pe conaționalii sei, să nu sprijinească școala maghiară de stat.

Ce crede guvernul unguresc a ajunge prin astfel de măsuri nesocotite, nu se poate nici gîci. Astfel de pedepse provoacă nu numai în cel lovit o profundă amărăciune, ci și ai sei, în înțeles mai larg, conaționalii sei sînt astfel sistematic ațîțați contra guvernului, și fiindcă poporul nu face așa distingvări de concepte, poate și contra statului. De altfel de mult timp asta a fost politica ungurescă: a pretinde supunere și iubire, a seamina ură!

Dacă însă domni situației cred, că vor pute reuși cu teoria terorismului, apoi e prea tîrziu. Ideea națională a pîrșurii deja pînă în cele mai ascunse sate de munte; și cel din urmă țărăn își cetește Tribuna sa ori Gasetă Transilvaniei, sau dacă nu, aude dela popa despre ea. Și când un condamnat se reîntoarce din temnița statului, el poartă cununa martiriului și e stimat din toate părțile; în-treagă viața sa va fi împodobit cu nimbul martirajului.

„...În celula învecinată — astfel încheie T. Silvanus — aud trei bărbați murmurînd un cântec. Cuvintele nu le înțeleg, din melodie însă răsună o duioșie profundă și o patimă înădușită. „Mi-se pare că-și cântă aș auzi dorul lin, ascuns, al unui popor setos de libertate; dar' pare-că aud și ceva rău, o furie reprimată cu sila! Și cântecul acesta care aici în celula temniței de abia cutează a șopot în murmur, acasă, în munții Ardealului și pe câmpiile Bănătuului e cunoscut, de bună-seamă, înaintea fiecărui băiat.

Din cântecul însă se fac fapte. Nu se vor teme odată detentorii puterii de aceste fapte?

.... Cine seamănă vînt, seceră furtună! ”

T. Silvanus.

Cronică politică.

Principele Ferdinand în Viena.

Din Viena se anunță, că principele Ferdinand al Bulgariei a fost primit în audiență privată de împăratul și Regele nostru. Acesta e primul cas dela uciderea lui Stribulov, ca principele Bulgariei să fie primit la Curtea din Viena și e semn, că relațiile dintre Bulgaria și monarhia noastră s'au îmbunătățit. Se crede, că prin aceasta se începe un nou regim în Bulgaria, o nouă eră favorabilă țării. Înainte de audiență principele Ferdinand a conferat des cu Goluchovski.

Împrumutul grecesc.

Camera grecească a primit proiectul de lege, privitor la controla financiară internațională și regele l'a sancționat. Regele și guvernul a mulțumit suveranilor și guvernelor Rusiei și Angliei, precum și Republicii franceze, pentru garanția oferită la contractarea împrumutului.

China și puterile europene.

Din Orientul depărtat sosesc de nou știri neliniștitoare. Din Peking se anunță, că Rusia continuă cu împotrivirea sa în chestia împrumutului anglo-german. Agentul diplomatic rusesc a înaintat guvernului chinez un protest în contra împrumutului și a cerut compensație pentru Rusia. Ambasadorul francez a dat o plînsoare în chestia unei pretențiuni în sudul Chinei, ear' Japonia pretinde asigurare în scris, că China îi va plăti despăgubirea de războiu în Mai.

Mai departe lui Times i-se depeșează din Peking, că Rusia pretinde, ca China să cedeze Rusiei dreptul de suveranitate asupra porturilor Talienvau și Port-Arthur pe atîția ani, pe cîți i-s-a cedat dreptul acesta Germaniei asupra Kiao-Ciaului. Asemenea mai cere Rusia permisiunea de a construi o cale ferată pe la Mugden la Port-Arthur.

În cas dacă aceste pretențiuni nu i-se împlinesc, Rusia amenință, că va trimite trupe în Manduriia. Se crede, că China va fi silită a ceda.

Tagblatt are știre telegrafică din Peking, că Rusia ar fi luat în arîndă Port-Arthur și Talienvau pe 99 de ani.

Știrile aceste au produs iritațiune uriașă în Londra. În camera comunelor s'a făcut o interpelație în chestie, dar' secretarul de stat Curzon a răspuns, că Rusia n'a făcut nouă pretențiuni față de China și nici știrea despre ocuparea insulelor Deer nu se confirmă.

Cu toate acestea iritația crește și ziarele pretind măsuri energice dela guvern față de Rusia.

Noul minister din Austria.

Știrile cele mai nouă ce ne sosesc de peste Leitha vorbesc foarte favorabil despre presidenția ministerială a contelui Thun.

Noul prim-ministru și-a ajuns planul de a compune un minister de coalitie și ministerul e deja definitiv alcătuit, în chipul următor:

Presidenția și internele — contele Thun; apărarea țării — contele Wessersheimb; agricultura — baronul Kast; căile ferate — Wittek; comerțul — Bachrenreither; instrucția publică — contele Bylandt-Rheidt; finanțele — Dr. Kaizel; justiția — Ruber; ministrul Galației — cavalerul Adam Jedzejowicz. În această formație ministerială nu-i de importanță cine ce portofoliu a luat, ci faptul, că prim-ministrului Thun i-a reușit deplin a realiza coalitia marilor proprietari nemți și a clericatilor cu Cehii și Polonii.

Ministrul de comerț Bachrenreither reprezintă partidul marilor proprietari nemți, ministrul de finanțe Kaizel partidul Cehilor-tineri, ministrul de agricultură Kast partidul poporal catolic, ear' ministrul galician Jedzejowicz partidul polon. Toți acestia au intrat în noul minister cu învoirea partidelor cărora aparțin.

Într-o asemenea situație excelentă, contele Thun poate conta în reichsrath la o mare majoritate, cu care se speră, că va pute restabili stările parlamentare normale, ducînd la bun sfîrșit votarea pactului cu Ungaria.

E foarte caracteristic, că foile berlineze, chiar și cele oficioase, primesc noul minister austriac cu rezervă. Ba unele foi opoziționale își dau pe față temerea ce le inspiră faptul, că noul prim-ministru e Ceh, și deduc din aceasta, că ministrul Thun va fi anti-german.

Peste tot, chemarea lui Thun în fruntea afacerilor austriece a făcut neplăcută impresie în Germania. Dar' cu atît mai bună impresie a provocat în toată Austria, excepție făcînd de egemonia nemți.

Despre căderea lui Gautsch se afirmă, că ar fi fost hotărîtă deja înainte cu o săptămînă.

Drept cauză imediată a căderii se dă din cercuri bine informate următoarea vorbă a Monarhului:

— „Mi-am pierdut răbdarea!

Vorba aceasta grea ar fi spus-o Monarhul unui bărbat marcant al erei Gautsch.

Noue turburări la Praga.

De când cu retragerea opreliștei colorilor naționale, la Praga studenții germani și-au reluat obiceiul de a purta de nou în chip demonstrativ și en masse insignii naționale. Cehii consideră faptul ca o continuă provocare. De aceea ori-unde li-se dă prilej, demonstrează contra Nemților: purtînd și ei colorii naționale și batjocorînd colorile nemțești.

Aceste frecări necontentite între Nemți și Cehi încep a da earăși ansă la turburări.

Așa, în seara de 7 Martie n. un conflict serios s'a născut între studenții nemți și o mulțime de Cehi, aglomerați pe Graben, strada cea mai de frunte în Praga și locul demonstrațiilor de acest fel.

O sută de poliști pedestri și 30 călări abia au putut restabili ordinea. S'au făcut mai multe arestări.

În aceeași seară s'au spart ferestrele mai multor edificii publice germane, între altele ale casinei, care acum e pîzită neîntreput de poliști.

Sînt temeri, că studenții nemți continuînd cu preumblările lor demonstrative, — se vor întempla nouă turburări, cari pot lua proporții grave.

1848.

Cronica anului.

Pesta, 9 Martie.

La sosirea corăbiei din Pojon și ieri a așteptat mulțime mare pe mal. Știrile, că au licii nu vor să intre în discuțiunea adresei pînă-ce nu vor afla intențiunile curții, au produs iritare.

— Mișelie, nemernicie! — a strigat Petofi, auzind de aceasta. El era de față, la braț cu tinăra sa nevastă.

— După ultima numerotație Pesta are 111.492 locuitori.

Brașov, 9 Martie.

Trei sute recruți dintre cei jurați acum au plecat azi, însoțiți de muzică, la Sibiu.

Serbări aniversare în Italia.

— Amintirea zilei de 4 Martie 1818. —

La 4 Martie n. s'a sîrbat în Roma aniversarea zilei cînd s'a proclamat constituția piemonteză înainte cu 50 de ani.

Dimineața la ora 8 clopotele din Capitoliu au vestit începutul festivităților. La 6 ore regele Umberto, călare, însoțit de contele de Turin, de ministrul de războiu și de atașajii militari străini, a eșit în fruntea statuii-major la Esplanada del Macao, unde a luat revista trupelor. Părechea regală s'a dus apoi pe Piazza del Indipendenza, ca să fie de față la retragerea festivă a trupelor. Neașteptat „Eurovision“ răsunară la adresa familiei regale și a trupelor. După aceasta Maestățile Lor s'au reîntors la Quirinal, între ovațiunile mulțimei.

O adunare festivă s'a ținut în Capitoliu, la care au luat parte senatorii, deputații, primarii orașelor mai mari din regat, ministrii, secretarii de stat, corpul diplomatic, notabilitățile dela curte, precum și autoritățile civile și militare.

Podesta Romei a cetit o adresă de felicitare și omaj. Regele răspunzînd a zis, că în această memorabilă zi, gîndul îi zboară la înaintașii lui străbuni și la părintele patriei, cari au început și au sfîrșit opera renașterii naționale. „Vam chemat în Capitoliu — zise regele — de unde putem admira frumsețile cetății eterne, opera a două civilizațiuni, cari din Roma au luminat lumea, și putem mulțumi lui Dumnezeu, care a voit unitatea Italiei, ca patria să fie mare și fericită. Mărire veche, conform spiritului epocii, a fost universală, cea nouă e națională. Cea dintîiu a creat Italia, cea de a doua a născut Roma italiană. Prima a fost opera forței, cea din urmă expresiunea dreptului și ca ori-care drept așa și Roma italiană este neatacabilă. Amintirea aceasta sublimă nu ne provoacă nici la cucerire, nici la domnire. Dreptul modern înseamnă fiedrei națiuni hotarele ei. Acest principiu s'au a realizat epoea renașterii noastre politice“. Regele sfîrșî vorbirea sa cu cuvintele: „Legătura indisolubilă dintre casa mea domnitoare și viitorul poporului, care se bazează pe armonia între ideile și executarea lor, și pe care au oțlîit-o nenorocirile și faptele glorioase, va fi bastionul de apărare a patriei italiene“.

CRONICĂ

Sibiu, 9 Martie n. 1898

Starea Arhiducesei Stefania s'a ameliorat simțitor, — vestese telegramele date ieri din Viena. Augusta bolnavă a dormit noaptea de alaltăieri excelent. Ameliorarea crește mereu.

Un nou dar al episcopului Pavel. Excelența Sa episcopul Orăzei-mari M. Pavel, a donat 1000 fl. pentru convictul român din Lugoj. Eată ce cetim într'un circular al episcopului Dr. Radu din Lugoj:

„Cu o bucurie nu mai puțin mare și sinceră am luat parte și la sîrbătorirea jubileului de 25 de ani de episcopie a Excelenței Sale Preasfințitului domn Mihail Pavel, episcop gr.-catolic român de Oradea-mare, prezentîndu-i așiderea în numele întregii noastre diocese expresiunea sentimentelor venerației, felicitărilor și recunoștinței noastre celei mai călduroase. Și zicem anamit și a recunoștinței noastre, pentru-că ilustrul și cu adevărat neîntrecut în dîrnicie și bunătate arhieru, — spre a nu pomeni decît un fapt, îndată după primirea epistolei noastre pastorale din 15 Octomvrie 1897, dată în favorul convictului gr.-cat. român din Lugoj, spre în-curajarea noastră a tuturor întru realizarea acestei opere importante, a binevoit a ne trimite în dar 1000 — una mie florini. Dumnezeu să-l țină întru mulți ani fericiti!“

Români de-ai noștri în România. Timpul scrie, că în județul Tulcea (Dobrogea) s'au stabilit, în mai multe sate, vre-o 500 de Români din Transilvania. — Toți acestia vor fi sătui pînă n găt de libertățile ungurești!

Paroch în Curticiu, o mare și bogată comună românească gr.-or. lângă Arad, a fost ales cu majoritatea absolută a voturilor braval tînăr dl Pro-opiu Givulescu, profesor la școalele centrale române din Brașov. Alegerea s'a ținut Dumineca trecută.

Dueluri pentru Dreyfus-Zola. După duelul ce-a avut cu colonelul Henry, locotenent-colonelul Picquart a fost provocat și de majorul Eszterházy. Acestuia însă nici nu i-a răspuns, de aceea martorii lui Eszterházy l-au provocat și ei pe Picquart.

Ziarist asasinat. O crimă senzațională s'a comis zilele acestea la Constantinopol. Un individ s'a prezentat la ziaristul Makedonsky, redactor al ziarului bulgar Novini, și l'a întrebat în limba bulgară pentru-ce n'a publicat o care-care informație. Mskedonsky, necunoscînd afacerea, s'a dus să cerceteze, cînd individul în chestiune a tras două focuri de revolver, cari l-au rînit în mod grav. După puțin timp Makedonsky a murit. Asasinul a fugit. Poliția îl caută în rușul capului. Pînă acum s'au făcut vre-o cincizeci de arestări. Agenția „Wolff“ anunță, că Makedonsky era prim-secretar al exarchatului bulgar și redactor la ziarul „Novini“, organ al acestui exarchat. Se crede, că atentatul e un act de răzbunare politică.

Obrăznicie jidovească. Numai un Jidov — dar' și acela bancher! — poate fi capabil de atîta obrăznicie, cîtă a dovedit-o zilele acestea neo-baronul Alfons Rothschild, căpetenia Jidovilor din Franța. Marele geșetar s'a dus la prim-ministrul Méline și i-a declarat, că pînă acum el și grupul lui (sindicatul) au observat neutralitate față de actuala formă de guvernament franceză, însă dacă vor continua la Paris demonstrațiile antisemite și oficerii armatei vor observa și pe viitor atitudine ostilă Jidovilor, el și soții își vor oferi încrederea și sprijinul altei forme de guvernament, care va apăra mai bine interesele jidovismului. La aceasta Méline a răspuns, că el este executorul opiniei publice franceze, ear' dl baron s'au nău-și uite, că în urma amesteclului incompetent al Jidovilor în afacerile statului, dispoziția națiunii franceze poate să devină foarte periculoasă pentru toți Jidovii din Franța.

Arși de vii. O grozavă nenorocire s'a întemplat acum câteva zile în comuna Dobridor, din județul Dolj (România). Locuitorul Stan Vlăduță, voind să aprinză focul cu gaz într-o mașină, s'a aprins gzul dintr-o tînăchie și a făcut explozie vîrșîndu-se pe jos și pe hainele lui Vlăduță și cele două fete ale lui. Focul cuprînsese îndată pe cei trei nenorociți și casa întreagă. Pînă să poată da vecinii ajutor și să scape pe nenorociți, Vlăduță a fost ar foarte rău și a încetat din viață. Deosemena a murit, după o oră, în cele mai mari dureri, una din fete, în etate de 18 ani. A doua fată, în etate de 16 ani, este deosemena așa de grav arșă, că nu va pute scăpa cu viață.

Un Ungur despre 3/15 Martie. O caracterizare interesantă a dat zilei național-maghiare de 3/15 Martie șpannul comitatului Comarom, Sárközy Aurel. Vorbînd în reprezentanța comitatensă despre acest 3/15 Martie, șpannul maghiar a spus, că în această zi nu s'a întemplat nici un eveniment vrednic de sîrbat, ci simple demonstrații de stradă! — Ei, ce mai ziceți la asta, onorabili pașoptiști unguri?!

Arestanți greviști. Arestanții temniței dela Stein (lângă Viena) s'au pus în grevă: nu mai vreau să mucesc. Aceasta, pentru-că un coleg al lor, care voise să fugă, prins de nou a fost bătut cumplit de cătră paznicilor temniței. Fiind temeri de o revoltă a arestanților, coridoarele temniței sînt ținute de soldați.

Un rege — proprietar de hoteluri. Și acest „fenomen“ ni-l oferă în de sîde-nl. Regele de Württemberg are în Stuttgart două hoteluri pompos aranjate, cari îi aduc anual venit considerabile. De altfel tradiția spune, că deja în secolul trecut casa regală de Württemberg a avut un hotel. Anume Țarul Petru cel-Mare vizitînd odată pe prințul de Württemberg n'a voit să-l dăranjeze în palat, de aceea înainte de a sosi și-a exprimat dorința de a descinde la un hotel. Atunci prințul de Württemberg i-a venit o idee bună. A pus să se scrie pe frontispiciul palatului „Hotel la întîlnirea Domnitorilor. Sosind Țarul, prințul l'a primit pe treptele palatului în haine de hotelier.

Corb la corb... Se știe, că între capii barbarei poliții din Budapesta, — cel mai aprig e un căpitan Berczy, care figurează ca erou în mai toate brutalitățile poliștile ce se comit. Deunăzile apăruse din pesna unui ziarist ungur o broșură violentă, care da în vileag mulțime de sîlbăticiți sevritge de acest Berczy. Broșura a provocat în opinia publică din Budapesta mare indignare contra lui Berczy, care — de voe de nevoe — a cerot contra sa cercetare din partea căpitanului sursprestat al poliției. Cercetarea s'a și pornit și rezultatul a fost, că... procedura mai departe s'a sistat! Vorba cea: Corb la corb....

După atentatul din Atena. Se depeșează din Atena, că Duminecă s'a pus pe-a fundamentele unei biserică ce se va ridica din cheltuiala casei regale pe locul, unde s'a comis atentatul la viața regelui George. Actualul festiv i-a premers în catedrala metropolită un serviciu divin, la care au asistat sute de oameni. După serviciul divin, un corțej imponent a defilît în fața palatului regal sub conducerea primarului și a preșidenților dela diferite societăți. Regele George a apărut pe balcon și în cuvinte emoționate a mulțumit mulțimei pentru ovațiile mari ce i-s'au adas din prilejul atentatului nesucces.

Emigrări continue. E lucru vechiu, că de bine ce-i în Ungaria omenii emigrează mereu și în număr mare. Multe emigrări se întemplă în vremea din urmă în Torontal, de unde oameni pînă acum cu bunăstare o iau către America. Așa numai zilele acestea au emigrat de acolo patru familii, cu 32 de membri!

Încă 106 „patrioți!“ Vestese cu bucurie foile ungurești, că la Oluj 106 oficiali de tren și-au cerut maghiarizarea numelor. Natural, că — „de bunăvoie“ se fac și maghiarările acestea!

Știră mîrșinte. Sultanul a decorat pe ambasadorul rus dela Constantinopol Sinovjev, cu ordinul Osmanie din diamante.

Lângă Paris, la Ohasse, o ciocnire de trenuri s'a întemplat în noaptea de 7 Martie n.; mai mulți răniți.

La Bourges (Franța) o explozie într-o pirotehnică a omorît un soldat, ear' pe cîțiva i-a rînit de moarte.

La Nagy-Ida un individ a jefuit căruța postală; hoțul e prins.

Princesa Clementina de Coburg se află mai bine; boala grea, de care suferă, nu mai e mortală.

În Vildny, lângă Eporjes, o țărancă a mîscut un copil cu două capete; copilul a trăit numai câteva ore.

ECONOMIE.

„Severineana“. Joi, în 3 Martie n., la 10^{1/2} ore a. m. s'a ținut adunarea generală constituantă a „Severinenei“, societate comercială în Caransebeș. Di protopresbiter Andreiu Ghidiu deschide adunarea prin un discurs frumos, apoi poarteghe pe membri, ca să-și aleagă un birou ad hoc. Cu aclamațiune se aleg de președinte di protopresbiter al Orșovei Michail Popovici, ear' de notari: domnii Carol Susich și Dr. Petru Ionescu. Se constatază, că numărul acțiunilor subscrise este de 2340, reprezentînd un capital de 58.500 fl.; acționarii sînt 549; din capitalul subscris a încurs 25.911 fl. 10 cr. Statutele societății se primesc fără modificare. În direcțiune sînt aleși domnii Ilie Curescu, Dr. Traian Badescu, Paul Pop, Dr. Petru Ionescu, Dr. Constantin Popaszu, Ioan Mihai, Iefta Biju, Aurel Marin; membri suplenți Aurel Nedici, Nicolae Voleu și Nicolae Tărzian. În comitetul de supraveghere domni Andreiu Ghidiu, Ioan Topal, Grigorie Vădrariu, Traian Barzu, George Ianculoviciu; suplenți Ioan Madinea și Ioan Dobrin. Dăndu-se absolutor membrilor fondatori, președintelui cu cuvinte frumoase, și între sufletește aclamări încheie adunarea. — Direcțiunea „Severinenei“ s'a constituit în următorul chip: Ilie Curescu, președinte; Aurel Marin, vice-președinte, Dr. Petru Ionescu notar.

„Riureana“.

— Apel către toți Românii. —

Lăpușul românesc, 4 Martie.

Se știe, că noi cei de aici stăm în imediata apropiere a falnicului „Cibles“ și a „Satrei“ lui Pîntea-viteazul, cari munți numai puțină aboreală ne slobod spre noi, agrii noștri rămîn cu totul nefructiferi; și astfel bietul popor român ca să poată alina foamea nevinovaților sei pruncuți, și ca să-și poată plăti dările și impozitele, era și este avisat a alarga la nemiloși Jidani și nejidani ca cu % de 50—80 la sută să-și scoată familia din porire, și vaca de sub tobă. — Astăzi har Domnului! întru mult mai bine s'a schimbat starea poporului nostru agricol, prin înființarea institutelor de credit, cari pun capăt abuzurilor nemiloșilor cămătarnici.

De acest simț nobil fiind conduși, la anul 1891, vre-o cîțiva bărbați devotați mai mult, decît de a-și asigura lor lefe grase, au înființat în comuna românească Capolnoco-Monostor (comit. Solnoc-Dobăcea) o „asociațiune de credit“ cu numele „Riureana“.

Capitalul „Riurenei“ fiind foarte modest (pare-mi-se 10 mii fl.) de sine urmează, că nu i-s'a putut extinde activitatea pe un teren mai larg, neputînd acorda miilor de recurenți creditul necesar.

Acum cînd vîd din noul „Prospect“, că după conștientioasă activitate de 7 ani, mai tot aceiași bărbați valoroși vîose se pășească pe un teren mai larg, straformînd asociațiunea într-o bancă solidă, cu capital de 50.000 fl., ca se poată răspunde tuturor lipselor, nu pot

să nu dau curs liber simțimentelor mele de bucurie în valoroasa noastră „Tribuna” și să nu vestesc în vileag, că și noi de aici, vom a înainta cauza comună, cerând numai un lucru: *sprijin reciproc*. Conjur deci pe toți amabili cetitori ai „Tribunei” și pe toți aceia în ale cărora vine „curge un sânge de Român”, să sară întru sprijinul institutului românesc „Ritorean”, subscrind cât de multe acții la 50 fl. sub cele mai avantajoase condițiuni. Căci vrednică este „Ritorean” de părtinirea tuturor Românilor de bine, asigurată fiind, că precum în trecut cu un modest capital, pe mulți Români a scos din ghimbele nemiloșilor cămătarnici, cu atât mai virtuos, pe viitor avem deplină încredere, că cu un capital de 50 000 fl. va îndeplini mai eficace această faptă umanitară.

Frăților Români!

Să ne ajutăm unul pe altul, pe terenul cenii-rămăși deschiș, pe terenul economic, și atunci și Dumnezeu se va ajuta.

Părtinirii clerului și poporului român cu toată căldura recomand institutul „Ritorean”.

Iosif Nemeș,
preot rom.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocazia aranjării petrecerii de dans a tinerimei române din Arad, și jur în 12 Februarie a. c., în sala dela hotelul „Central” din Arad, s'au încasat din vânzarea biletelor suma de 142 fl., ear' oferte maritimmoase și suprasolviri au fost 79 fl. 50 cr., deci suma totală 219 fl. 50 cr. Din această sumă s'au spesat cu strajarea petrecerii 101 fl. 85 cr. Răzultă deci un venit curat de 57 fl. 65 cr., care sumă s'a predat cassarului Asociației naționale aradane spre augmentarea fondului tinerimei române.

Oferte maritimmoase și suprasolviri au intrat dela următorii p. t. domni: P. S. Sa d-nul Episcop Ioan Meșian 8 fl., Dr. N. Oncu și G. Florescu câte 7 fl., Dr. St. C. Pop și Dr. N. Oprean câte 5 fl., Dr. N. Șerban 4 fl., G. Lazar, V. Pop, D. Antonescu, Kende Arthur, S. Baica, V. Igaat, Pavlovici, N. Serb, Bulboacă, I. Cioara, Dr. I. Suciu, Dr. Mera, Barciann și Dr. Silvia Moldovan câte 2 fl., I. Pap, T. Oprean, Brassai, I. Herbay V. Mangra și P. Rozvan câte 1 fl. Dr. Vraci, I. Petran, G. Turic și V. Miron câte 50 cr.

Pentru sprijinul moral și material manifestat și de astă-dată față de petrecerea noastră și scopul ce urmărim, venim și pe această cale a exprima în numele comitetului aranjator tuturor p. t. domni sincera noastră mulțumită.

Arad, 28 Febr. 1898.

Livius Tamășdan, C. Pavlovici,
president. cassar.

Posta Redacției.

„Cărpăna” în Caransebeș. Faptele ce ne arătați, că s'au petrecut la d-v. sunt într'adevăr revoltătoare. Cât mai curând vom publica raportul. Trebuie însă să-l transcriem mai condensat.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Tribuna Literară.

CONCERTUL

„Reuniuni române de cântări și muzică” din Lugoj.

Lugoj, 19 Febr. v.

(Urmare și fine).

În punctul al treilea din program: „De-aș fi rege” (Si j'etois roi) compoziție de A. Adam, valoarea reuniunii s'a manifestat mai cu putere și într'un mai mare grad. În Romanță, Cor și în Nocturna din primul act al acestei compoziții artistice afară de corul mixt întâlnim soliști pe d-ra Elisabeta Mitariu în rolul Nemeșei, pe dl Dr. D. Florescu în rolul lui Zephoris, ear' pe dl Ioan Dragomir în rolul „regelui”. Cine cunoaște piesa din chestiune, trebuie să recunoască, că aici e vorba despre o încheiere bine chibzuită a forțelor musicale dintr'un cor, ear' aceasta s'a executat din partea dlui Vidu cu atâta pricepere cu atâta interpretare fidelă, încât însuși auto-

rul ar fi fost mândru de partile din piesa sa ascultându-le executate de corul mixt și de soliștii reuniunii noastre de cântări. D-ra Elisabeta Mitariu, o forță de cântare, crescută și cultivată în școala dlui Vidu:

„Canta și dulce sa cântare
În cale pașii-mi 'mi-a oprit
Și inimă și cugetare
Ca printr'un farmec 'mi-a răpit!”

Ear' tenorul dlui Dr. D. Florescu în rolul lui Zephoris prin vocea-i mlădioasă, dulce și totodată puternică a fascinat inimile tuturor celor asistenți. Îndeosebi demn de remarcat este duetul dintre d-ra E. Mitariu și dl Ioan Dragomir, carele în rolul „regelui” prin baritonul sau metallic și bine concentrat a stors admirațiunea întregului public asistent. Doamna Elena Dobrin, stimată soție a dlui Dr. George Dobrin, avocat în Lugoj, care avu amabilitatea a acompaña la pian întreaga piesă cu probata și cunoscută-i dibăcie artistică, s'a achitat de angajamentul luat într'un mod demn de toată lauda.

În urma unei indispoziții a doamnei Emilia Avramescu, care s'a angajat cu executarea unui solo de P. Mascagni: „Mama... noa m'ama” și a două duete de Porumbescu, punctul 4 din program s'a omis și așa — regretăm — că nu am avut fericierea a auzi nici pe doamna Emilia Avramescu cu plăcută-i voce de sopran, nici pe doamna Elena Marcoviciu, deși prezentă — cu altul sau fermecător. În locul acestor cântece corul mixt a executat cu multă vioiciune piesa „Imn de sărbare”, compoziție de Podolean.

Et nunc venio ad fortissimum! Eață-mă acum la cea mai nouă plăsmuire artistică a dlui Vidu, plăsmuire, prin care autorului i-s'a deschis un nou orizont pe vastul teren musical și prin care fără îndoială a ridicat muzica noastră națională la nivelul ce cu tot dreptul i-se cuvine. Prin compoziția sa: „Stefan și Dunărea”, baladă de Alexandri, dl Vidu ne-a dovedit, cât de românesc lucru este a-ți concentra tot lirismul musical în balade păstrate de tradițiunea poporului, a tălmăci toate sentimentele din ele prin poesia inimii, prin muzică. În privința aceasta pe lângă Musicescu numai dl George Dima ne-a dat o asemenea dovadă prin compoziția sa: „Mama lui Stefan-că-Mare”, cât de cuminte lucru este — și ar trebui să fie — a-ți concentra toate puterile spre a-ți cânta eroii tui, fie în luptă și durere, fie în iubire și patriotism prin tonurile doioase ale muzicii noastre naționale!

Balada cuprinde în sine multe scene sfâșietoare de iubire și eroism desfășurate între eroiul Stefan și dragălașa fată a Dunărei. Dunărea plânge, că Stefan i-a răpit o „floare de sub soare”, ear' plânsul acesta îl vezi interpretat în balada dlui Vidu prin puternicul bas, care decrește apoi întocmai ca valurile într'un pianisim liniștitor. Descrie apoi cele trei oștiri, una a Moldovenilor, alta a Turcilor și pe cea tătarească, ne conduce pe câmpul de luptă, unde strălucesc doi lăuceri: Stefan-Vodă și-o copilă „chip doioș”. Mișcarea și zăngănitul armelor se reoglindează în piesă prin accente puternice, la cari orchestra orășenească de aici a contribuit foarte mult prin coloritul sau bine ales și interpretat.

Dar' fata plânge și vrea să fugă. Și aici se desvolă scena cea mai doioasă între fetiță și Stefan, care nici chiar pe sfântul D-zeu nu voește să-l părăsească.

Că-i e dulce la privit
Și mai dulce la iubit,
Ca lumina soarelui
La lupta viteazului!

D-șoara Elisabeta Danciu în rolul fetiței din baladă prin vocea-i sonoră, dulce și doioasă, a predat scena aceasta lirică cu o precizie unică în felul său, ear' dl Dr. D. Florescu în rolul lui Stefan

Cu vocea-i sonoră de dulce tenor
Apare ca Stefan în sfântul amor,

și apoi văzând pericolul vocea dlui Florescu, ia un aer rășboinic și amenințător, o scenă care avu efectul cel mai strălucit în piesă.

Fata în desperarea ei se aruncă în Dunăre. Oștirile stau încremenite, o tăcere lugubră se întinde peste tot câmpul de luptă, și în momentul acesta eroiul Stefan se aruncă nebunește în Dunăre, ajunge fata și plin de ferice se întoarce cu dinza pe malul înflorit al țării sale. Momentele acestea de o emoțiune uimitoare prin paternicul sau cor și prin orchestra sa bine instruată autorul piesei, dl Vidu le-a știut interpreta cu o precizie admirabilă. Publicul a erupt în furtunoase și frenetice aplause, cari poate nu se mai sfârșiau, dacă autorul n'ar fi avut amabilitatea să repeteze piesa.

E cam palidă această descriere asupra splendorii reușite cu această piesă. Cine doarește să știe mai mult, poftescă a cetii jurnalele din loc sau facă o călătorie până aici, ca la o ocaziune dată să se convingă însuși de adevăr.

Ultimul punct din program a fost „Lugojana”, o piesă foarte plăcută și foarte mult gustată a Lugojenilor, compoziție tot a dlui

Vidu, care fiind plină de motive musicale pur lugojenești a fost repetată spre deplina satisfacție a publicului asistent.

A urmat apoi partea socială a petrecerii. Petrecere de caracter românesc, animație la culme.

Jocurile în coloane, „Quadrilul” și „Romana” s'au jucat de cel puțin 120 părechi. „Ciardaș”-ul — nu s'a jucat și dacă se juca, trebuia să se joace la orele 8 din zi. Publicul numeros străin, onorații forurilor civile și militare, lumea provincială din jur, precum și publicul băstinaș i-au petrecut de minune. Nici o notă discordantă, totul a avut caracterul unei petreceri adevărat românești.

Venitul brut al acestui concert atinge suma de 320 fl.

Încheiând acest raport laudă și mulțumire aducă presidentului acestei valoroase reuniuni, dlui Dr. Stefan Petrovici, stimă și recunoștință jastă și bine meritată energicului dirigent, amicului meu Vidu, pentru munca lor neobosită pe acest teren și în fine primească mulțumirile mele toți membrii activi ai reuniunii, cari — deși în majoritate oameni din popor și fetețe din clasa țărănească — au dovedit în seara de 15/27 Februarie c., că având conducători probați pot face minuni!

Per aspera ad astra!

George Joandrea.

Informațiuni.

„Dochia”, nr. 8 și 9, are următorul cuprins: Care e viitorul unui popor? de Adela Xenopol. — Inceputul veacului și sfârșitul secolui feminin. — Convorbirea a IV-a de Vyk. — Leacuri din popor de Elena D. O. Sevastos. — Respectul pentru cei morți de Dochia. — Adorm (poesie) de Stanca. — Văduva de Ermai. — Gânduri risipite de Xenia. — O amintire de Yna Bucov. — Mângâiere (poesie) de Vyk. — Diverse. — Ilustrație: d-nele Capeleanu, Tzitzescu, Galino.

Nr. 9: D-na Arietița Romanescu de A. X. — Femeia chineză în familie și societate de Valeriu Halubei. — Convorbirea a V-a de Vyk. — Originea proverbului „Dăte după pământ” de Elena D. O. Sevastos. — Speranța Nemțanu de Dochia. — Cîrmepe de Stanca. — Jidauul gazetar de Cornelia din Moldova. — Pictorul Gazetar de Stanca. — Cuibul (poesie) de D. Karr. — O amintire de Yna Bucov. — Ilustrație: portretul d-nei Romanescu.

Bibliografie.

VOCI DIN PRESA

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI

„Foaia Pedagogică”.

În tot cazul preferim a vedea în mâinile tinerimei și prin biblioteci școlare și populare cărți de cetit de cuprinsul „Castelului din Carpați”, decât traduceri de romane de colportagiu, sau romane de același fel în limbi străine, cari încep a se răspândi și printre tinerimea noastră.

Hărta e bună, tiparul frumos, întreaga ajustare tipografică cu gust.

Unirea.

„Castelul din Carpați” e unul dintre cele mai nouă romane ale lui Verne, care a și fost premiat de Academia franceză. Acțiunea se petrece la poalele Carpaților sudici ai Transilvaniei, și personajele sînt tot Români din satul Mățești și împrejurime.

E destul, dacă amintim, că și în romanul acesta năsuința lui tînde a împreuna folositorul cu frumosul, și pe cînd face intriga romanului, ne arată cu o cale progresive științei. Și chiar pentru tendința aceasta scrierile lui le poate cetii oricine, special tinerilor le sînt mult de recomandat; de altmunc se și dau ca premii Ce privește traducerea, dl Onisior a scris în o frumoasă și curată limbă.

Executarea tehnică în privința frumsetei și a curățeniei tiparului face onoare societății „Tipografia” din Sibiu.

Muzică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mixt de dl Val. Magdu: „Iorghina”, cântec popular de prin părțile ungare și bănățene (cîntet); „Dorule o dorule”, cântec popular de sub podgoriile aradane (cîntet); „Nuac”, pe melodia dansului „Pe picior” din Banat (sextet) și „Foaie verde triplă” cântec popular de pe țășul Băsei (cîntet). Se așteaptă de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

Dr. Corneliu Diaconovich,
prim-secretarul „Asociației”.

A apărut fasc. VI, pag. 473—568, care cuprinde peste 1100 articole, adică aproape întreg restul titlilor cu inițiala B. (Bournonville—Brândză).

Acest fascicul se distinge față de cele premergătoare prin bogăția extraordinară a materiilor de interes special românesc. Astfel găsim aici între art. geografice: Bicaș, Bihor, Bistrița, Blaj (ilustr.), Bocșa, Botoșani (ilustr.), Brad, Braila (ilustr.), Bran etc., ear' în materie istorică rom.: Bogdan și Bolojenhe (de D. Oncu), Bogomili (de M. Străjan), Bonifinius și Bornemisza (de I. M. Moldovan), Brancoveanu etc. Cu deosebire bogat este materialul biografic rom., din care amintim art. Bianu, Bibescu, Blajovici, Blaraberg, Bob, Bodnărescu, Boerescu, Bogdan, Bohățel, Bojadj, Boiu, Bojinea, Bolac, Botinteanu, Bologa, Borgovan, Bosco, Bosian, Bota, Brailoiu, Bran, Braniște, Brândză etc. Dintre celelalte articole mai însemnate remarcăm: Biblioteca (B-le rom.; de Rădulescu Motru), Boalele mentale (Dr. Sutz), Bocet (M. Străjan), Bordeiu (Dr. I. Felix), Botanica, Inst. bot. și Grăd. bot. (M. Vlădescu), Așezămintele Brancovenesti etc. În fine mai amintim art. Boemata (Urban-Iarnik). Ilustrațiunile (executate de renumita firmă Angerer et Göschl în Viena), sînt foarte frumoase. De interes deosebit sînt: Catedrala, metropolia și institutele culturale din Blaj, Inst. botan., florăriile și planul grădinei botanice din Cotroceni, liceul și bis. Sf. Gheorghe din Botoșani, planul portului și un tablou al docurilor din Brăila, Așezămintele Brancovenesti din București, apoi mai multe ilustr. de zoologie (Blennius, Biston), etc.

Acest cuprins bogat al unui singur fascicul, cu toate-că n'am amintit nici a 20-a parte a articolelor, ne dă o iconă destul de elocuentă pentru aprecierea însemnății deosebite și a dimensiunilor uriașe ale acestei întreprinderi, unice în literatura română. Amicii progresului cultural al poporului nostru trebuie să simtă o satisfacție deosebită, văzînd că o asemenea publicațiune s'a putut realiza la noi fără nici un sprijin extraordinar, numai prin munca perseverentă și desinteresantă. Este îmbucurător îndeosebi, că literatura noastră în butul greutăților incomensurabile, ce le întîmpină o asemenea lucrare, a putut face în ramul literaturii enciclopedice un început atât de mulțumitor.

Fasciculul VI, față cu cele premergătoare denotă un nou și însemnat progres; el arată că direcțiunea Enciclopediei, trecută peste greutățile începutului, înaintază cu pași tot mai siguri în realizarea uriașei sale întreprinderi.

Din avizul publicat în fruntea fasciculului amintim, că direcțiunea, renunțînd la conlucrarea acelor autori, cari până acum nu i-au trimis manuscrisurile la timp și prin aceasta au împiedecat înaintarea mai repede a publicației, ear' editorul instală o tipografie proprie pentru Enciclopedie, cu începere dela anul-nou fasciculele se vor pute publica la intervaluri de 6 săptămîni.

Abonamentele se fac la librăria W. Krafft din Sibiu, ear' pentru România la libr. Müller & Storck în București, și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă (30 fasc. — fl. 30. — sau lei 75. —); prețul de prenumărare se poate plăti însă și în rate pentru câte 5 sau 10 fascicule, a fl. 1.—, resp. lei 2.50 totdeauna anticipativ. Abonații lor se trimt numai fasciculele plătite înainte.

Sosii în Sibiu.

În 9 Martie n. 1898.

Hotel „Imperial Romanilor”: Dr. Baumgarten din Sighișoara, Capesius din Cinco-mare, advocați; Gyorgyi, oficial din Oradea-mare; Grosse, inginer, Friedrich, inspector, Grünhut, Polasek, Mandel, Quittner din Budapesta, Katz, Fischer, Bernsauer, Langer, Deutsch din Viena, Ostermeyer din Bodenbach, Singer din Praga, comercianți.

Hotel „Neuher”: Szentpéter, avocat din Halas; Bayer, sublocotenent din Brașov; Spilz din Triest Strache din Viena, voiajori.

Hotel „Meltzer”: Călborean, oficial din Rîvadului; Trutz comerciant din România; Walther, ospătar din Făgăraș; Farkas, învățător din Arad; Carata, econom, Ciuca din Mociu, Iliș din România, profeți.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 10 Martie n.

Beneficiul actorului A. Fischer.

Die kleine Schäfchen.

Operetă în 2 acte, de Armand Licsat.

Die schöne Galathea.

Operetă comică într'un act, de F. de Suppée.

Începutul la 7 ore seara.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Numeri singuratici din

„Tribuna”

în Ploiești

se găsesc de vânzare, cu 20 bani, la

Librăria G. Cârjean.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Martie n. 1898.

Marfă	Unitate	Preț per 100 chilogr.	Unitate	Preț per 100 chilogr.
		dela	până	
Grâu				
Bănățenească veche	75	—	—	76
Grâu dela Tisa	75	12.55	12.65	12.75
Grâu Pesta	75	12.50	12.60	12.70
Grâu de Alba-Reg	75	12.60	12.70	12.80
„Bacsa	75	—	—	76
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76

Marfă	Unitate	Preț per 100 chilogr.	Unitate	Preț per 100 chilogr.
		dela	până	
Sămînțe, vechi ori nouă				
Secară		70—72	75	8.80
Ora	de mîrșă	60—62	65	6.80
„de vîrșă		62—64	7—	7.50
„de mîrșă		64—66	8—	9.50
Ovă		39—41	6.80	7.10
Cucuruz (porumb)	băncă	—	5.40	5.50
„de altă mîrșă		—	5.35	5.40
„de altă mîrșă		—	—	—
„de altă mîrșă		—	—	—

Marfă	Unitate	Preț per 100 chilogr.	Unitate	Preț per 100 chilogr.
		dela	până	
Grâu				
„Cucuruz		11.94	—	11.96
„Ovă		5.34	—	5.36
„Ovă		6.50	—	6.52

Marfă	Unitate	Preț per 100 chilogr.	Unitate	Preț per 100 chilogr.
		dela	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—
Uns. de porc	dela Posta	56—	56.50	—
Silindină	dela țeară	—	—	—
Săm.	sventată	—	—	—
„Prunc	afumată	56.50	57—	—
Lătar	slavon, nou	—	—	—
„Miere	bănățenească	—	—	—
„Ceară	brută	—	—	—
	galbînă străcurată	—	—	—
	de Rosenau	—	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Martie n. 1898.

Marfă	Unitate	Preț per 100 chilogr.	Unitate	Preț per 100 chilogr.
		dela	până	
Hărta-monetă română	Cump.	9.45	vînd.	9.52
Lire turcești	—	10.65	—	10.70
Imperiali (16 R ^o aur)	—	18.97	—	19.22
Ruble rusești 100 a	—	126.50	—	127.35
Galbeni	—	6.62	—	6.67
Napoleon-d'ori	—	9.49	—	9.54
10 ^o Marce germane	—	58.45	—	59—
Livre sterling	—	11.90	—	12.05

Bursa de Budapesta.

Din 7 Martie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ „ „ 4%	—	—
Imprumutul câilor ferate ung.	100.25	121.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ „ croate-slavone	99.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—	—
Renta de hârtie austriacă	102.50	—
„ de argint austriacă	102.25	—
„ de aur austriacă	128.50	—
Losuri austriace din 1860	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Scrisori fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	102.—	—
Argintul	5.70	—
Galbeni împărătești	5.87	—
Napoleon-d'ori	9.52	—
Mărci 100 imp. germane	58.5	—
London 10 Livres sterlingi	120.42	—

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țeara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului [624] 2-42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefacătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei-ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecțiune de mustre de săpunuri dela Orlat.

Doriți se cetați

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișeurile din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

În prăvălia de specerie

a lui

Eduard Elias

strada Ocenei nr. 15

se află de vânzare [747] 1-3

cartofi

de prima calitate, per hectolitru la 2 fl. 50 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — gese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de

Max Nordau

Naționalitatea

Traducere

de

Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, înfățișează în cel mai necrutător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamfirei”, „Noi vrem pământ”, „Murșul și Oltul” (povești din popor), „Numai una!” (poesie), „Sălcia și plopu” (legendă din popor), „Rugămintea din urmă” (poesii) și alte „Poesii scurte”. — „Glume”. — „Mântuirea steagului” (schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș” și „Oltenii din Iași”, „Rostiri, zicători, cuvinte”. — Th. D. Șerbanț (schită și două anecdote): „Mama Ungului”, „Jidani și hoții”. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea”, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați” (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru”, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine”, „Asigurarea contra focului și grindinei”, „Întinerirea pomilor”, „Povești”. — „Tigurile din Ungaria și Transilvania”. — „Tigurile din Bucovina”. — „Tigurile (băciurile) principale din România”. — „Inserate”.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc”, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. („Volksliteratur”), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympos-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa”, conținând lucrările d-lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport”, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport”, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marșchall.